

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra De to Baronesser

Citation: Andersen, H. C.: "De to Baronesser", i Andersen, H. C.: *De to Baronesser*, udg. af Johan de Mylius, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1997, s. 10.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen02val-shoot-idm140563626070128/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: De to Baronesser

»See, hvor deiligt, Mama!« raabte den unge Dame, idet Baaden krængede høit paa en Sø og Vandet sprøitede hen over den.

»Grueligt er det,« sagde Moderen, »men interessant!«

Vi ville nu see, hvor interessant de derude finde det.

Baaden var fra Fiskerleiet *Skovshoved* ovenfor *Kjøbenhavn*, og havde herhid altsaa gjort en ret anseelig Søreise; ved Roret sad en Mand i guul Voxdugs Trøje og Buxer, en bred Hat af samme Stof hang ham ned om Skuldrene. Manden syntes at være klædt paa til at kunne gaae tørskindet gjennem Havet. Det var Baadens Eier, *Ole Hansen* fra *Skovshoved*; ved Siden af ham havde Plads en ung smuk Mand, ogsaa i Sømandsklædning, men Tøjet var fint, Snittet hvad man kalder »fjongs»; det var *Grev Frederik*, en ung Student, hvis Faders Gods laae i Fyen. To andre vel indsvøbte Personer sad foran en stor Madkurv, af hvilken den Ene idetmindste bestandig spiste, en Fjerde laa udstrakt paa Bunden af Fartøiet, vel tildækket med Kapper, der dreve af Vand; han var høist lidende, det smukke Ansigt dødblegt, det sorte, vaade Haar laa fast paa Kinden; han saae ud som Liget af en ung, skjøn Gladiator.

»Lad mig styre hende, Hr. Greve!« sagde *Ole Hansen*, idet de fik den omtalte Sø, som fra øverst til nederst gjennemvædede den Syge; denne slog Øinene op, to Øine, saa mørke, saa lynende, som vare de fødte under Italiens Himmel.

Ole saae med fast Øie paa de fremvæltende Bølger, der nu, da Baaden forandrede Cours for at gaae omkring Landpynten, vilde virke i hele deres Kraft, og han vidste med megen Kløgt ligesom at omgaae dem; Relingen blev slikket af den tunge Bølge, der syntes at ville vælte over det lille Fartøi, men dette dukkede ned og lod den nye Bølge igjen løfte sig høit i Veiret.

»Herligt styret, gamle *Ole!*« raabte *Frederik*. »Det er en Lyst! vi flyve som Søfugle! og see, hvor prægtig Blæsten tager i Toppen, saa det ryger efter! Der staaer en Regnbue i Draaberne!«

»Vi faae snart nogle andre Draaber!« sagde *Ole* og pegede mod Skyen. »Den graa Karl deroppe vil snart give Vand! Vi maae gjøre et Slag for at tage lidt af Vinden! Seilet i Læ!«

Rask, som en øvet Matros, udførte *Grev Frederik* den befalede Manoeuvre; en stærk Sø krængede næsten Baaden; de To ved Mad-